

то нашата княгиня. Богъ да ѝ дава радостъ и здраве!

Царьтъ си рече:

— Вижъ, и въ тая кжшурка говорятъ за моята дъщеря. Навредъ я просливи чудната корона.

Дърварьтъ посочи пжтя на царя и тоя излѣзе изъ гората. Предъ двореца срещна най-стария отъ пратеницитѣ, що бѣха избрали чудната корона на княгинята.

Старецьтъ колѣннич и рече:

— Днесъ, на тоя голѣмъ празникъ, царю честити, азъ те моля да ме простишъ, че те излъгахъ.

Царьтъ подигна стареца и каза:

— Стани, старче, и кажи за какво да те простя.

А старецьтъ отговори:

— Всички жълтици и скжпоценни камъни, които получихме да купимъ корона на добрата княгиня, ние раздадохме, по нейна заповѣдъ, на бедни хора въ цѣлото царство. Съ тѣхъ ние нахранихме, облѣкохме и обухме хиляди и хиляди гладни, голи и боси дечица. И тѣхната радостъ направи честита малката княгиня. А благословиитѣ на тѣхнитѣ бащи и майки ѝ създадоха невидимата корона, която е по-ценна отъ най-скжпитѣ корони на свѣта.

Мълкомъ изслуша царьтъ думитѣ на стареца. Две сълзи се потърколиха отъ очитѣ му.

И въ тая минута той настина видѣ чудната корона надъ златнитѣ ждрици на малката княгиня.

КАЛИНКА

Малката калинка,
съ алената дрешка,
съ капчицитѣ черни,
лута се снове
въ облакъ цвѣтове.
Въ кичеста черешка
срѣдъ цвѣта се мърне,
лази, лжкатуши
въ цвѣналитѣ круши.
Нѣкой ли я гони

или пѣкъ зове,
та отъ клони китни,
срѣдъ лехитѣ литне,
тича, обикаля,
бърза, безъ да спре,
въ цвѣтове се валя
въ цвѣтното море?
Въ жълтитѣ лалета
тихичко зашета,
крие се и тули